

Huy Hoàng

Con là hạt bụi giữa đời, mà vì
 Con chỉ chỉ là tro bụi, mà vì
 Con là, là người trót đại ở nhà
 Con tưởng mình là con hiền, từng ngày

yêu, Chúa đã nâng lên, ôi tình yêu
 Chúa chết cho con, Không ngại
 Cha, mất hướng phương xa, con dòi
 qua vẫn sống bên Cha, con gần

yêu, không bờ không bến! Chúa nâng
 chi muôn ngàn đau đớn! Chúa cho
 chia gia tài Cha có. Bước ra
 Cha nhưng tình xa vắng. Trái tim

lên làm con của Ngài, dấu cho con chỉ là hạt
 con mạng sống của Ngài, cả khi con đổi lòng phản
 di tìm mối tình đời, đến khi con sóng đời dập
 con tình nghĩa chẳng còn, sống kiêu căng kết tội mọi

bụi, ôi tình Chúa cao vời khôn
 bội, nhưng tình Chúa mong ngày mai
 vui con hồi tâm, quay về sám
 người, không tình yêu, nên thường từ

ví! Chúa yêu con, dù con chẳng là gì!
tôi, bước chân con tìm ra lối về trời.
hối, chốn quê yêu, tình Cha đã chờ đợi!
chối dồn anh em lạc xa bước trở về.

Vì Chúa, Chúa là tình yêu, mãi ngàn
dời, tình Ngài vẫn thế, mãi yêu
con, chấp nhận đau khổ, để cho
con hạnh phúc vinh quang Vì Chúa, Chúa là tình
yêu, đau cho con tội lỗi thật nhiều, Ngài vẫn
yêu, tình không thay đổi, dù chịu
chết thân treo giữa dời!